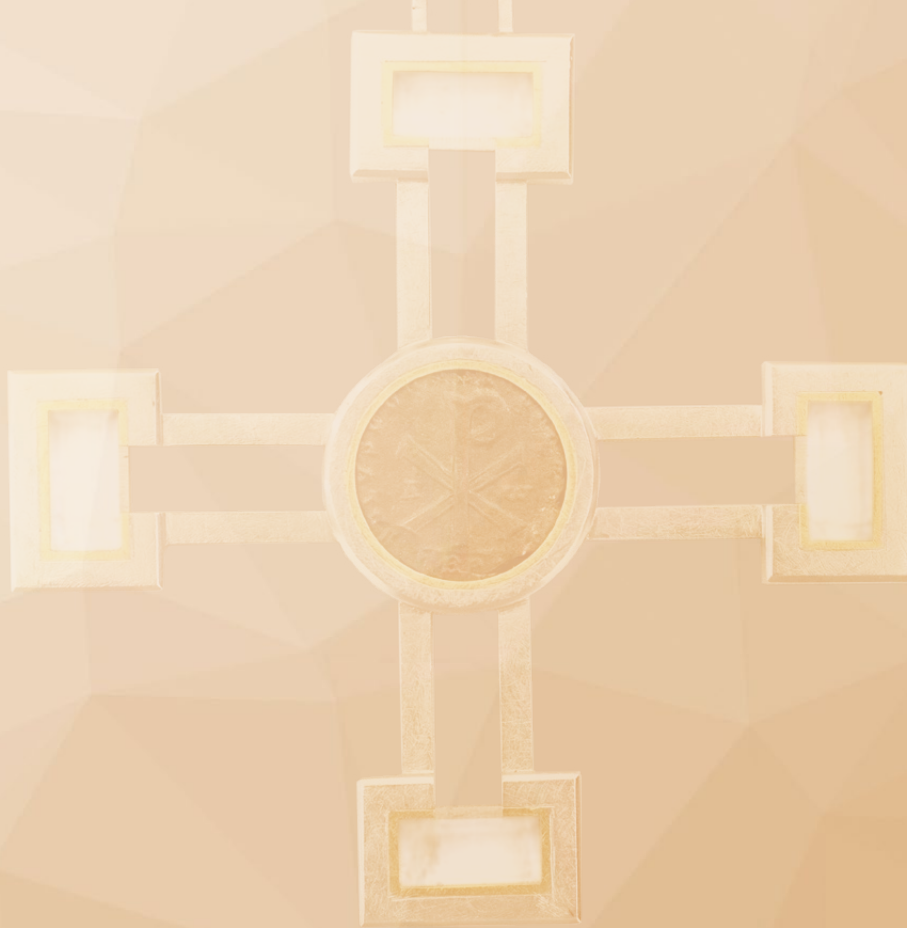

HÃY HOÁN CẢI – HÃY ĐỔI MỚI TÂM TRÍ: NƯỚC TRỜI ĐÃ ĐẾN GẦN!

Thư mục tử cho Mùa Chay Thánh năm 2026
của Đức cha Tiến sĩ Georg Bätzing, Giám mục Limburg

Initiativübersetzung in vietnamesischer Sprache

ANH CHỊ EM THÂN MẾN TRONG ĐỨC TIN!

Chúng ta đang sống trong những thời đại đầy thử thách, điều đó không còn nghi ngờ gì nữa. Những thói quen, cơ cấu và những mối tương quan trong đời sống vốn quen thuộc với chúng ta và từng mang lại cảm giác an toàn, nay đang chạm đến giới hạn của chúng, hoặc đã đánh mất sức ảnh hưởng định hình trước đây. Và điều này không chỉ liên quan đến một phần nhỏ trong đời sống chúng ta, nhưng hầu như mọi lãnh vực đều đang chịu tác động của những biến chuyển lớn lao.

Sự gắn kết xã hội của chúng ta, vốn đặc biệt được xây dựng trên tinh thần liên đới giữa con người với nhau, đang dần rạn nứt. Bối cảnh chính trị chung cũng như niềm tin vào khả năng định hình của nền dân chủ nghị viện đều đang rơi vào khủng hoảng. Tình trạng khẩn cấp về khí hậu và sự gia tăng ảnh hưởng của trí tuệ nhân tạo đòi hỏi sự tỉnh thức và hành động quyết đoán. Ngay cả trong đời sống Giáo hội, từ lâu chúng ta chứng kiến nhiều sự đổ vỡ hơn là những khởi đầu mới; và nguyên nhân không chỉ nằm ở hình ảnh thiếu đáng tin cậy mà chúng ta, với tư cách là Giáo hội (và ở đây, tôi cũng minh nhiên bao gồm chính mình), đang thể hiện, nhưng chính niềm tin vào Thiên Chúa cũng đã bị đặt thành vấn đề từ lâu.

Trước tất cả những hiện tượng này, có người nói đến một sự chuyển mình của cả một thời đại, nghĩa là một sự thay đổi mang tính đặc biệt, hiếm thấy trong lịch sử gần đây. Vì thế, không có gì đáng ngạc nhiên khi nhiều người — và ngay trong hàng ngũ chúng ta, nhiều tín hữu — cảm thấy bối rối, bất an và mang nặng nỗi lo âu về tương lai. Vậy chúng ta phải làm gì? Làm thế nào để tạo nên một “bước ngoặt”, ít nhất trong những gì chúng ta còn có thể góp phần định hình, khi những điều quen thuộc trước đây rõ ràng không còn nâng đỡ được chúng ta nữa, và có lẽ cũng không thể đơn giản sửa chữa hay phục hồi lại như cũ?

Dưới đây là bản dịch tiếng Việt với văn phong mục vụ, trung thành với nguyên bản và phù hợp để đọc suy niệm hoặc công bố:

KHI MỘT ĐIỀU GÌ ĐÓ ĐI ĐẾN HỒI KẾT

Kết thúc và khởi đầu: Đối với Đức Giêsu, rõ ràng việc chấm dứt sứ vụ ngôn sứ của Gioan Tẩy Giả đã trở thành động lực để chính Người xuất hiện và loan báo Tin Mừng. “Từ lúc đó”, Tin Mừng theo thánh Matthêu nói (Mt 4,17; Mc 1,14-15), “Đức Giêsu bắt đầu rao giảng rằng: Anh em hãy hoán cải, vì Nước Trời đã đến gần.”

Mỗi năm, khi bắt đầu Mùa Chay, lời mời gọi này lại vang lên và mời gọi chúng ta đón nhận bốn mươi ngày thánh như một thời gian được ban tặng, để tăng trưởng nội tâm trong đức tin và làm cho điều này trở nên hữu hình: rằng nhờ Đức Giêsu, chúng ta được cứu độ và được giải thoát để sống tự do.

Đối với tôi, trong lần xuất hiện công khai đầu tiên, Đức Giêsu đã kết hợp hai viễn tượng có thể định hướng cho chúng ta giữa những khủng hoảng của thời đại hôm nay:

Trước hết, sợ hãi là một người cố vấn tồi tệ khi nói đến việc thay đổi não trạng và nhất là thay đổi lối sống của chúng ta. Những lời đe dọa và những viễn cảnh tận diệt thường khiến con người tê liệt hơn là thúc đẩy họ hành động; quả thật, hiếm khi chúng ta tạo ra được sự chuyển động.

Ngược lại, Đức Giêsu kêu gọi bằng một viễn tượng lớn lao và đầy sức hấp dẫn: Nước Trời đã đến gần. Nước ấy đang đến. Không lâu sau, người ta sẽ hiểu rằng Nước ấy đã bắt đầu nơi chính Đức Giêsu, bởi vì lời rao giảng và sự hiện diện của Người đã làm cho những con người tê liệt được đứng dậy. Người chạm đến những kẻ bệnh tật và họ được chữa lành. Người quy tụ những người nghèo và những ai bị thiệt thòi trong cuộc sống, và nhân danh Thiên Chúa ban cho họ niềm hy vọng. Đức Giêsu sống điều Người loan báo – và chính Người là dấu chỉ hy vọng đầy lời cuốn mà Người nói đến.

Đối với tôi, áp dụng vào hoàn cảnh hiện nay, điều đó có nghĩa là: tôi không muốn để mình bị chi phối liên tục bởi những “ngôn sứ của tai họa” trong thời đại chúng ta. Tôi không muốn phủ nhận thực tại, nhưng tôi muốn chủ ý tìm kiếm những tin tốt lành – những dấu hiệu khiến chúng ta dừng lại, lắng nghe và được khích lệ, bởi vì nơi đó hạt giống tốt đang nảy mầm nơi những con người dám dấn thân.

Tôi không chỉ muốn đi tìm hy vọng – để rồi quá thường xuyên buồn bã vì không tìm thấy – nhưng tôi muốn chính mình trở thành người mang hy vọng, cùng với nhiều con người đầy hy vọng khác. Tôi muốn gắn bó với Đức Giêsu một cách cụ thể, bằng cách nói chuyện với Người trong cầu nguyện, và lấy tình yêu Thiên Chúa cũng như lòng yêu thương con người của Người làm thước đo cho đời sống mình.

Nước Trời đã đến gần – đó là cốt lõi của Tin Mừng mà chúng ta được mời gọi loan báo, bước theo dấu chân Đức Giêsu.

THAY ĐỔI CÁCH SUY NGHĨ CỦA MÌNH LÀ MỘT NGHỆ THUẬT

Một viễn tượng thứ hai có thể giúp ích cho chúng ta trước những biến đổi mang tính thời đại, đó là lời mời gọi hoán cải. Từ Hy Lạp (metanoeite) mà các sách Tin Mừng dùng để diễn tả lời rao giảng của Đức Giêsu mang nhiều sắc thái ý nghĩa khác nhau. Thông thường, từ này được dịch là: “Hãy hoán cải và sám hối.” Nhưng nó cũng có thể có nghĩa là: “hãy đổi mới tâm trí”, hoặc “hãy suy nghĩ theo cách mới.”

Và điều này đối với tôi thật đặc biệt đáng suy nghĩ: khi những thói quen và mô hình suy nghĩ chạm đến giới hạn của chúng, khi những điều quen thuộc sụp đổ và đi đến hồi kết, thì hãy hoán cải, hãy suy nghĩ theo cách mới. Phải thừa nhận rằng thay đổi cách suy nghĩ của mình là điều khó khăn, ít nhất cũng khó như việc thay đổi những hành vi cá nhân đã ăn sâu bén rễ. Tôi xin phép hỏi: lần cuối cùng quý vị thay đổi quan điểm của mình trong một vấn đề quan trọng là khi nào? Điều gì đã dẫn đến sự thay đổi đó?

Trong vấn đề nào quý vị đã thay đổi góc nhìn? Và ai hoặc điều gì đã khiến quý vị suy nghĩ lại?

Trong những tháng vừa qua, chính tôi cũng đã nhận được những nhận thức mới mà tôi phải biết ơn người khác. Những nhận thức này giúp nhìn lại tình trạng đức tin và Giáo hội – điều mà chúng ta thường than phiền – theo một cách khác với trước đây. Tôi xin chia sẻ ngắn gọn ba điểm:

1. Nhà thần học Paul Zulehner (*1939) một lần nữa đã nhấn mạnh đến những hệ quả của sự chuyển đổi thời đại đối với đức tin và Giáo hội trong một môi trường thế tục hóa – những hệ quả mà chúng ta vẫn chưa hiểu thấu hết.

Nếu quả thật việc một người có đức tin hay không không còn là một “định mệnh” nữa, nếu ngày nay điều đó tùy thuộc nhiều hơn vào quyết định cá nhân của mỗi người – liệu họ có thuộc về Giáo hội và sống đức tin hay không – thì hệ quả là chúng ta phải ngừng đánh giá thực tại hôm nay bằng những tiêu chuẩn của ngày hôm qua. Thế nhưng, chúng ta vẫn thường lấy “tất cả mọi người” làm thước đo so sánh, khi nói rằng bao nhiêu phần trăm dân số trong đất nước chúng ta “vẫn còn là Kitô hữu.”

Đối với tôi, suy nghĩ theo cách mới trong lãnh vực này có nghĩa là: việc không phải tất cả mọi người trong đất nước chúng ta tin vào Thiên Chúa, tuyên xưng Đức Giêsu là Đấng Cứu Độ, và cảm thấy mình thuộc về Giáo hội – đó thực ra là điều dễ hiểu. Thời Đức Giêsu chẳng phải cũng như vậy sao? Các chứng từ Kinh Thánh không kể lại rằng chính ân sủng Thiên Chúa hoạt động nơi sự hoán cải của từng con người đó sao?

Đối với tôi, mỗi người tin hôm nay đều là một phép lạ của ân sủng Thiên Chúa. Hãy nhìn quanh mình: Thiên Chúa đang thực hiện những phép lạ của Người giữa chúng ta, một cách rất cụ thể. Dưới đây là bản dịch phần cuối của thư mục tử, với văn phong phụng vụ và mục vụ thống nhất với các phần trước:

NGAY CẢ TIẾN TRÌNH THỂ TỤC HÓA CŨNG CHẠM ĐẾN GIỚI HẠN CỦA NÓ

2. Trong vài năm gần đây, cũng xuất hiện những kinh nghiệm đi ngược lại xu hướng thể tục hóa ngày càng gia tăng. Mỗi tuần, một cha xứ trong giáo phận của chúng tôi kể với tôi rằng có những người tìm đến, bày tỏ sự quan tâm đến đức tin, muốn quay trở lại Giáo hội hoặc xin gia nhập Giáo hội Công giáo. Trong các cuộc trò chuyện với họ, người ta nhận ra nhiều động lực và con đường khác nhau dẫn họ đến đức tin; và thường chính những cuộc gặp gỡ ấy mang lại sự khích lệ lớn lao cho những người làm công tác mục vụ. Trong một cuộc gặp gỡ với các bạn trẻ gần đây, tôi đã ngạc nhiên khi nhận ra rằng giả định của tôi – rằng đức tin và Giáo hội có lẽ không còn hấp dẫn họ, hoặc không còn đáng tin đối với họ – đã không được xác nhận. Giữa những người cùng thế hệ với họ và trên các mạng xã hội mà họ theo dõi, người ta nói một cách cởi mở về đời sống thiêng liêng và đức tin cá nhân. Và họ thấy điều đó thật thú vị, bởi vì nó giúp họ đối diện với những thách đố mà họ đang phải đương đầu.

Điều này làm tôi nhớ đến một lời của Đức Hồng y Marseille. Trong nhiều năm qua, tại Pháp, hàng ngàn người đã chuẩn bị lãnh nhận Bí tích Thánh Tẩy trong Đêm Vọng Phục Sinh; họ tìm kiếm định hướng và đã tìm thấy điều đó trong đức tin của Giáo hội. Và cho đến nay, những người có trách nhiệm vẫn chưa thực sự hiểu rõ điều gì đã dẫn đến sự đảo ngược xu hướng này, điều gì đang diễn ra phía sau. Đức Hồng y Jean-Marc Aveline đã chân thành thừa nhận:

“Chúng tôi đã giữ cửa chính của Giáo hội luôn mở, nhưng nhiều người lại bước vào qua cửa sổ.”

Thật là điều tốt đẹp biết bao khi Thánh Thần Thiên Chúa thổi nơi Người muốn (x. Ga 3,8). Có lẽ chính Người cũng đang giúp chúng ta học cách suy nghĩ và nhìn nhận theo cách mới, để nhận ra nơi đức tin đang lớn lên.

GIÁO HỘI – NHỎ BÉ, LINH ĐỘNG VÀ GẦN GŨI

3. Các nhà thờ và nhà nguyện định hình diện mạo của làng mạc và thành phố chúng ta. Chúng thường mang giá trị lịch sử và, với dáng vẻ nổi bật của mình, nhắc nhở về tầm quan trọng của đức tin cũng như sự gắn kết cá nhân của biết bao thế hệ đi trước. Tuy nhiên, một sự nhìn nhận trung thực cũng đòi hỏi chúng ta phải suy nghĩ và đưa ra những quyết định khó khăn liên quan đến việc duy trì hay từ bỏ một số nhà thờ, bởi vì từ lâu chúng ta không còn có thể làm cho chúng tràn đầy sức sống, và việc bảo trì vượt quá khả năng của các cộng đồng giáo xứ. Đây là những nhận thức và tiến trình đau đớn, điều mà giáo phận chúng tôi đã cảm nghiệm trong nhiều năm qua.

Nhưng gần đây, một ví dụ ngược lại đã làm tôi xúc động: tại Frankfurt-Niederrad, giữa khu Lyoner Quartier mới được xây dựng, một “Tiny-Church” mang tính đại kết đã được khánh thành — một nhà thờ di động nhỏ bé, kích thước chỉ 7 x 2,5 mét. Ngôi nhà nhỏ nhất trong khu đô thị mới này chính là câu trả lời cho câu hỏi: làm thế nào Giáo hội có thể hiện diện giữa 7.000 cư dân của một khu dân cư hiện đại, nơi có nhiều biến động và nhiều người sống một mình. Trước đây, người ta sẽ xây dựng một nhà thờ và một trung tâm giáo xứ trong một khu dân cư mới. Vài năm trước, tôi đã có dịp theo dõi tiến trình suy tư này; những người có trách nhiệm đã tự hỏi: chúng ta có thể mang đến điều gì cho con người nơi đây? Điều gì là phù hợp?

Và họ đã thử nghiệm: những cuộc gặp gỡ trong một cửa hàng thuê tạm, những cuộc trò chuyện và những lời chia sẻ ngắn ở lối vào của một siêu thị, và nhiều hình thức khác. Linh động, hiện diện cách cá nhân, mở lời mời gọi mà không có ý đồ nào khác, một buổi mừng Giáng Sinh của các bạn trẻ bên ngôi nhà thờ nhỏ được thắp sáng vào lúc nửa đêm. Suy nghĩ theo cách mới và tích lũy những kinh nghiệm mới — để chúng ta thực sự trở thành Giáo hội giữa con người và trong sự tiếp xúc sống động với họ.

NHỮNG GÌ CỦA NƯỚC THIÊN CHÚA VẪN CHƯA ĐƯỢC THỰC HIỆN TRỌN VẸN

“Hãy hoán cải, vì Nước Trời đã đến gần.” Anh chị em thân mến trong đức tin, với lời mời gọi này, Chúa muốn thúc đẩy chúng ta nhìn nhận tương lai lớn lao mà Thiên Chúa dành cho con người và cho toàn thể tạo thành như một động lực thúc đẩy. Trong đời sống cá nhân cũng như trong trách nhiệm chung đối với Giáo hội và xã hội, chúng ta hãy hướng ánh nhìn và dẫn thân thực hiện tất cả những gì mà viễn tượng Tin Mừng vẫn chưa được hoàn tất: lòng tin thác lớn lao hơn vào Thiên Chúa, công lý sâu xa hơn, hòa bình và hòa giải đích thực, sự trân trọng lẫn nhau giữa con người, và sự quan tâm đến những người bé nhỏ, yếu đuối và nghèo khổ — tất cả vẫn đang chờ đợi được lớn lên. Trong hành trình này, việc cùng nhau học cách đón nhận những viễn tượng mới, đánh thức các giác quan thiêng liêng và suy nghĩ theo cách mới có thể thực sự giúp ích cho chúng ta.

Sáu tuần Mùa Chay đang ở trước mắt chúng ta — những ngày thánh của hoán cải và sám hối, mà lời nguyện nhập lễ hôm nay gọi là một thời gian được ban tặng. Vâng, lạy Chúa, “xin ban cho chúng con, nhờ việc cử hành Mùa Chay thánh này, được tiến triển trong sự hiểu biết Đức Giêsu Kitô và làm cho sức mạnh của công trình cứu độ của Người được tỏ hiện qua đời sống đức tin của chúng con.”

Tôi cầu xin Thiên Chúa tuôn đổ muôn phúc lành trên anh chị em và trên tất cả những ai hiệp thông với anh chị em, nhân danh Cha và Con và Thánh Thần. Amen.

Limburg, Chúa nhật I Mùa Chay năm 2026

Giám mục của anh chị em

IMPRESSUM

Bistum Limburg
Körperschaft des öffentlichen Rechts (KdöR)
vertreten durch den Generalvikar Dr. Wolfgang Pax
oder die Bischöfliche Bevollmächtigte Prof. Dr. Hildegard Wustmans
Umsatzsteuer-ID: DE 201 066 117
Bischöfliches Ordinariat | Roßmarkt 4 | 65549 Limburg
06431 295-0 | info@bistumlimburg.de | bistumlimburg.de

Kontakt

Katholische Kirche Bistum Limburg
Personalmanagement und -einsatz
Gemeinden von Katholiken anderer Muttersprache
Roßmarkt 4 | 65549 Limburg
06431 295-191 | a.schumann@bistumlimburg.de | bistumlimburg.de

© Bistum Limburg, 2026

KATHOLISCHE
KIRCHE
BISTUM LIMBURG